Εις το Άγιον Πάσχα και εις την βραδύτητα (Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Απριλίου, 2022

1. Ἡμέρα ἀναστάσεως καὶ ἀρχὴ δεξιά! Ἂς λάμψουμε ἀπὸ χαρὰ γιὰ τὴν ἑορτή, καὶ ἂς ἀγκαλιάσουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο! Ἂς ποῦμε, ἀδερφοί, ὄχι μόνο εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἀγάπη μᾶς ἔχουν εὐεργετήσει ἢ ἔχουν εὐεργετηθεῖ ἀπὸ ἐμᾶς, ἀλλὰ καὶ σὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς μισοῦν' ἂς συγχωρήσουμε τὰ πάντα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀναστάσεως΄ ἂς δώσουμε συγχώρηση ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, καὶ ἐγὼ ὁ ὁποῖος ἔχω τυραννηθεῖ ἀπὸ τὴν καλὴ τυραννία τῶν ἐπαίνων σας – αὐτὸ σᾶς τὸ ὁμολογῶ τώρα – καὶ σεῖς οἱ ὁποῖοι ἔχετε ἀσκήσει τὴν καλὴ αὐτὴ τυραννία, ἐὰν μὲ κατηγορεῖτε γιὰ τὴν βραδυπορία μου, ἐπειδὴ βεβαίως ἡ βραδυπορία αὐτὴ εἶναι καλύτερη καὶ πολυτιμότερη γιὰ τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴν βιασύνη ἄλλων.

Διότι εἶναι καλὸ καὶ νὰ διστάζουμε γιὰ λίγο νὰ δεχθοῦμε τὴν κλήση τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκανε ὁ Μωυσῆς παλαιότερα καὶ ὁ Ἱερεμίας ἀργότερα, ἀλλὰ καὶ νὰ τρέχουμε μὲ προθυμία ὅταν μᾶς καλεῖ, ὅπως ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ἠσαΐας, ἀρκεῖ μόνο νὰ τὰ κάνουμε μὲ εὐσέβεια καὶ τὰ δύο, νὰ διστάζουμε δηλαδὴ ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας τῆς φύσεώς μας, καὶ νὰ σπεύδουμε μὲ προθυμία ἐξ αἰτίας τῆς δυνάμεως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μᾶς καλεῖ.

2. Μυστήριο μὲ ἔχει καλέσει, καὶ ἐνώπιον τοῦ μυστηρίου δίστασα γιὰ λίγο, γιὰ νὰ ἐξετάσω τὸν ἑαυτό μου. Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ μυστηρίου παρουσιάζομαι πάλι, χρησιμοποιώντας ὡς καλὴ σύμμαχο τῆς δειλίας καὶ τῆς ἀδυναμίας μου τὴν ἑορτή, γιὰ νὰ ἀνακαινίσει καὶ ἐμένα μὲ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀναστήθηκε σήμερα ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ ἀφοῦ μὲ ἐνδύσει μὲ τὸν νέο ἄνθρωπο νὰ μὲ παραδώσει στὴν νέα δημιουργία, σ’ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν γεννηθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, ὡς καλὸ δημιουργὸ καὶ διδάσκαλο, ὁ ὁποῖος μὲ προθυμία ἀποθνήσκει καὶ ἀνίσταται μαζὶ μὲ τὸν Χριστό.

3. Χθὲς σφαζόταν τὸ ἀρνίο καὶ ἀλείφονταν οἱ παραστάτες τῶν θυρῶν καὶ θρήνησε ἡ Αἴγυπτος τὰ πρωτότοκα καὶ πέρασε ἀπὸ κοντά μας ὁ ἐξολοθρευτὴς χωρὶς νὰ μᾶς

πειράξει, ἐπειδὴ ἡ σφραγίδα ἦταν φοβερὴ καὶ σεβαστή, καὶ εἴχαμε περιτειχισθεῖ ἀπὸ τὸ τίμιο αἷμα.

Σήμερα ἔχουμε φύγει ὁλότελα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ ἔχουμε ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὸν Φαραώ, τὸν φοβερὸ ἡγεμόνα, καὶ ἀπὸ τοὺς σκληροὺς ἐπιστάτες, καὶ ἀπὸ τὸν πηλὸ καὶ τὴν κατασκευὴ πλίνθων, καὶ δὲν θὰ μᾶς ἐμποδίσει κανεὶς νὰ πανηγυρίσουμε στὸν Θεὸ μας ἑορτὴ γιὰ τὴν ἔξοδο καὶ νὰ ἑορτάσουμε «ὄχι μὲ τὴν παλαιὰ ζύμη τῆς κακίας καὶ τῆς πονηρίας ἀλλὰ μὲ τὰ ἄζυμα τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς ἀληθείας», χωρὶς νὰ φέρουμε μαζί μας οὔτε ἴχνος ἀπὸ τὸ ἄθεο αἰγυπτιακὸ προζύμι.

4. Χθὲς σταυρωνόμουν μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸ καὶ σήμερα δοξάζομαι μαζί του. Χθὲς νεκρωνόμουν, καὶ σήμερα ζωοποιοῦμαι μαζί του. Χθὲς θαπτόμουν, καὶ σήμερα ἀνίσταμαι μαζί του. Ἐμπρὸς ἂς προσφέρουμε καρποὺς σ’ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔπαθε χάριν ἡμῶν καὶ ἀνεστήθη.

Ἴσως νομίσετε ὅτι ἐννοῶ χρυσὸ ἢ ἄργυρο ἢ ὑφάσματα ἢ διαφανεῖς καὶ πολύτιμους λίθους, τὴν ρευστὴ δηλαδὴ ὕλη τῆς γῆς, ἡ ὁποία μένει κάτω, καὶ τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερο μέρος κατέχουν οἱ κακοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι δοῦλοι στὰ γήινα καὶ στὸν κοσμοκράτορα διάβολο. **Ἂς προσφέρουμε ὡς καρποὺς τοὺς ἑαυτούς μας, τὸ πολυτιμότατο καὶ τὸ ἀγαπητότατο κτῆμα τοῦ Θεοῦ**.

Ἂς ἀποδώσουμε στὴν εἰκόνα τὸ κατ’ εἰκόνα, ἂς κατανοήσουμε τὴν ἀξία μας, ἂς τιμήσουμε τὸ πρωτότυπο τῆς εἰκόνας μας, ἂς γνωρίσουμε τὴν δύναμη τοῦ μυστηρίου, καὶ ἂς μάθουμε πρὸς χάριν ποιοῦ ἀπέθανε ὁ Χριστός.

5. Ἂς γίνουμε ὅπως εἶναι ὁ Χριστός, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔγινε ὅμοιος μὲ ἐμᾶς. Ἂς γίνουμε Θεοὶ γι’ αὐτόν, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνος ἔγινε ἄνθρωπος πρὸς χάριν μας. Ἔλαβε τὸ χειρότερο γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὸ καλύτερο.

Ἔγινε πτωχὸς γιὰ νὰ πλουτίσουμε ἐμεῖς ἀπὸ τὴν πτωχεία του. Ἔλαβε μορφὴ δούλου γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε ἐμεῖς τὴν ἐλευθερία. Κατέβηκε γιὰ νὰ ὑψωθοῦμε. Ὑπέμεινε τοὺς πειρασμοὺς γιὰ νὰ νικήσουμε. Ὑπέμεινε τὴν ἀτίμωση, γιὰ νὰ μᾶς δοξάσει. Ἀπέθανε, γιὰ νὰ μᾶς σώσει, καὶ ἀνέβηκε γιὰ νὰ μᾶς σύρει κοντά του ἀπὸ κάτω, ὅπου βρισκόμαστε ξαπλωμένοι καὶ ἀπονεκρωμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

Ἂς δώσει ἕκαστος τὰ πάντα! Ἂς προσφέρει τὰ πάντα σ’ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὸν ἑαυτόν Του ὡς λύτρον καὶ ἀντάλλαγμα χάριν ἡμῶν! **Δὲν μπορεῖ δὲ νὰ προσφέρει τίποτε καλύτερο ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του**, ἀφοῦ θὰ ἔχει ἐννοήσει τὸ μυστήριο καὶ θὰ ἔχει γίνει ὅλα ὅσα ἔγινε ἐκεῖνος πρὸς χάριν μας.

6. Καὶ σὲ σᾶς μέν, ὅπως βλέπετε, προσφέρει ποιμένα. Διότι τοῦτο ἐλπίζει καὶ εὔχεται καὶ ζητεῖ ἀπό σᾶς, οἱ ὁποῖοι ποιμαίνεσθε, ὁ καλὸς ποιμήν, ὁ ὁποῖος δίνει τὴν ψυχή

του γιὰ τὰ πρόβατα. Καὶ σᾶς δίνει τὸν ἑαυτὸ του ὄχι μία φορὰ ἀλλὰ δύο.

Τὴν ράβδο, ἡ ὁποία στηρίζει τὸ γῆρας, τὴν κάνει ράβδο τοῦ πνεύματος, καὶ προσθέτει στὸν ἄψυχο ναό, τὸν ἔμψυχο, στὸν δὲ περικαλλῆ καὶ οὐράνιο τὸν οἱονδήποτε, ὁ ὁποῖος, ὅσο μικρὸς κι ἂν εἶναι, εἶναι γι' αὐτὸν τὸ πολυτιμότατο πράγμα καὶ ἔχει συντελεσθεῖ μὲ πολὺ ἱδρώτα καὶ κόπους, θὰ μπορούσαμε δὲ νὰ ποῦμε ὅτι ἀξίζει τοὺς κόπους αὐτούς.

Καὶ σᾶς προσφέρει ὅλα τὰ δικά του (**ὤ! πόσο μεγάλη εἶναι ἡ μεγαλοψυχία του, ἢ γιὰ νὰ τὸ ποῦμε ὀρθότερα, ἡ ἀγάπη του πρὸς τὰ τέκνα!**), τὸ γῆρας, τὴ νεότητα, τὸν ναό, τὸν ἀρχιερέα, τὸν κληροδότη καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ποθεῖτε.

Καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτούς, ὄχι τοὺς μάταιους, οἱ ὁποῖοι πετοῦν στὸν ἀέρα καὶ σταματοῦν στ' αὐτιά, ἀλλὰ ἐκείνους τοὺς ὁποίους γράφει τὸ πνεῦμα καὶ ἐντυπώνει σὲ λίθινες πλάκες, δηλαδὴ σὲ σαρκικές, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν χαράσσονται στὴν ἐπιφάνεια οὔτε ἀπαλείφονται εὔκολα, ἀλλὰ ἐγχαράσσονται βαθιὰ μέσα μὲ τὴν χάρη καὶ ὄχι μὲ μελάνη.

7. Αὐτὰ λοιπὸν ὅλα σας τὰ προσφέρει ὁ σεμνὸς αὐτὸς Ἀβραάμ, ὁ πατριάρχης, ἡ τίμια καὶ σεβάσμια κεφαλή, ὁ κάτοχος ὅλων τῶν καλῶν, τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀρετῆς, ἡ ἐκπλήρωση τῆς ἱεροσύνης, ὁ ὁποῖος προσφέρει σήμερα ὡς ἐθελοντικὴ θυσία στὸν Κύριο τὸν μονογενῆ υἱόν του, τὸν ὁποῖο εἶχε ἀποκτήσει κατόπιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ.

Σεῖς δὲ προσφέρετε στὸν Θεὸ καὶ σὲ μᾶς τὸ ὅτι ποιμαίνεσθε καλῶς μὲ τὸ νὰ ἔχετε κατασκηνώσει σὲ τόπο δροσερὸ καὶ νὰ τρέφεστε μὲ ὕδωρ ἀναπαύσεως, νὰ γνωρίζετε καλῶς τὸν ποιμένα καὶ νὰ γνωρίζεστε ἀπὸ αὐτόν, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθεῖτε μὲ τὴν ἐλεύθερη θέλησή σας καὶ νὰ εἰσέρχεστε ἀπὸ τὴν θύρα ὅταν σᾶς καλεῖ ὡς ποιμένας, νὰ μὴν ἀκολουθεῖτε δὲ ξένους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πηδήσει καὶ ἔχουν μπεῖ στὴν αὐλὴ κατὰ τρόπο ληστρικὸ καὶ ὕπουλο.

Οὔτε νὰ ἀκοῦτε ξένη φωνή, ἡ ὁποία σᾶς παρασύρει τὸ νοῦ καὶ σᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀλήθεια στὰ ὄρη καὶ στὶς ἐρημιὲς καὶ στὰ βάραθρα καὶ στοὺς τόπους τοὺς ὁποίους δὲν τοὺς ἐπισκέπτεται ὁ Κύριος, καὶ ἡ ὁποία ἀπομακρύνει μὲν ἀπὸ τὴν ὑγιῆ πίστη στὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, στὴν μία δύναμη καὶ Θεότητα (φωνὴ τὴν ὁποία ἄκουγα πάντοτε καὶ ἀκοῦν τὰ πρόβατά μου), καὶ μὲ λόγους ψευδεῖς καὶ διεφθαρμένους κλέπτει καὶ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ καὶ πρῶτο ποιμένα.

Εἴθε ὅλοι ἐμεῖς, καὶ οἱ ποιμένες καὶ τὸ ποίμνιο, νὰ βοσκώμεθα καὶ νὰ βόσκουμε μακριὰ ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτούς, σὰν νὰ ἦσαν δηλητηριῶδες καὶ θανάσιμο φυτό, μὲ τρόπο ὥστε νὰ εἴμαστε ὅλοι ἑνωμένοι μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δόξα

καὶ ἡ δύναμη στοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, καὶ τώρα καὶ στὴν μετὰ θάνατο ζωή. Ἀμήν.

(Ἕλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τόμος Α΄, Ἐκδόσεις Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς)

(Πηγή: agiazoni.gr*)*